

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - ALE JĀ• NEJSEM DOMA ...

PondĀ•lĀ-, 22 kvĀ•ten 2023

.Za tĀ•ch pĀ•j dnĀ•, co jsem se chovala jako tĀ•Ā•keĵ fluktuant, se toho pĀ•tmihodilo fakt povĀ•cero. Jak deeeeres velmi sprĀ•jv hĀ•dala, a ostatnĀ• i mnozĀ• dalĀ•Ā-, uĀ•¼ pĀ•j tĀ•½dnĀ• jsem se rozhodovala a pak i pĀ•tmipravovala na delĀ•Ā- vejlet za dcero JenĀ•¼e - to bych nebyla jĀ•, abych zase nĀ•co nevyvedla. ProtoĀ•¼e jsem poslednĀ•ch tĀ•mĀ•Ā•™ dvaapĀ•l roku nestĀ•jla ner nic - a Ā•¼e jsem mĀ•la k tomu setsrakra dĀ•vod, tak jsem nervy zajĀ•dala svĀ•½m milovanĀ•½m "cokolivsladkĀ•hojeĀ•Ā•¼asnĀ•Ā•AM".

Po tĀ•ch minulĀ•½ch

eklhafť zdravotnĀ•ch problĀ•mech, z nichĀ•¼ mne hodnĀ• doktoĀ•™i tak nĀ•jdhernĀ• vytĀ•jhli, jsem se celkem dala do pohody, ale prĀ•jvĀ• Ā•žkonecĀ• pĀ•tmievĀ•Ā•nĀ• vĀ•tĀ•jiny nervĀ•kĀ• na mne zapĀ•sobil tak, Ā•¼e jsem se vlastnĀ• psychicky sloĀ•ila. Nojo, co mĀ•Ā•ete chtĀ•t od dĀ•jmy kouzelnĀ• pozdnĀ•ho vĀ•ku, kterĀ•j uĀ•¼ nenĀ• tak pevnĀ•j v kramflecĀ•ch.

UdĀ•lala jsem

pĀ•tmesnĀ• to, co se nemĀ•j, a co jsem fakt nemĀ•la: zajĀ•dala jsem svoje blbĀ• nĀ•j lady vĀ•Ā•m moĀ•¼nĀ•½m sladkĀ•½m. Od rĀ•jna do rĀ•jna. A Ā•¼e toho byloĀ•! No, a pak mne zase synek stĀ•jhnul hrobnĀ•kovi z lopaty: opakovalo se to tĀ•mĀ•Ā•™ stejnĀ•, jako loni na podzim. Byli jsme spolu venku, tedy on, jeho dvĀ• psĀ• krĀ•jlovny, mĀ•j milovanĀ•½ chlupatĀ•½ druh, a jĀ•. Po chvĀ•li na mne Robert kouk: Ā•žMami, jak ti je? NevypadĀ•Ā•j zrovna zdravĀ•Ā• Pak odjel, pak pĀ•tmijel Ā• a pĀ•tmivezl s sebou zase tu maĀ•jinku, co vĀ•jecho zmaĀ•Ā•™. Mj. zjistil, Ā•¼e jsem si vypĀ•stovala luxusnĀ• cukrovku. Nojo, no. JeĀ•tĀ• veĀ•er sehnal lĀ•ky a se stĀ•jĀ•½m a nekonĀ•Ā•cĀ•m sakrovĀ•jnĀ•m mi je pĀ•™edal.

PĀ•j dnĀ• na to

jsem uĀ•¼ byla odlifrovĀ•jna na druhĀ•½ konec svĀ•ta, kde se nynĀ• probĀ•rĀ•jm z jet lagu, neboli zmĀ•ny pĀ•sem. ProstĀ• Ā• kdyĀ•¼ Ā•asnĀ• rĀ•jno otvĀ•rĀ•jm oĀ•j, vy tam mĀ•jte uĀ•¼ po obĀ•dĀ•. A moje tĀ•lo si holt na to musĀ• zvyknout. Zabere to jen pĀ•j dnĀ•.

ProblĀ•mem je pro mne i zdejĀ•Ā• vzduch: nĀ•jdhernĀ• totĀ•lnĀ• vlhko a kdyĀ•¼ je chladno, tak je kolem tĀ•miceti. Ale na to se taky dĀ•j zvyknout, zvlĀ•Ā•tĀ•, kdyĀ•¼ je Ā•lovĀ•k obklopen tou zelenou a barevnou nĀ•j dherou. Jsem v jinĀ•m svĀ•tĀ•, ticho ruĀ•Ā• jen ptĀ•jci a obĀ•as Ā•™Ā•jdĀ•nĀ• psĀ•. Dcera a vnuĀ•ka si totiĀ•¼ poĀ•™Ā•dily Ā•tĀ•Ā•ata Ā• dcera psĀ• holku, vnuĀ•ka zas kluka. Do toho jsme pĀ•™ibyli my, tedy jĀ•j s mĀ•½m uĀ•¼ rozumnĀ•½m a klidnĀ•½m Ā•ubĀ•kem.

Tak, to jen

pro zaĀ•Ā•jtek. PĀ•™Ā•Ā•tĀ• napĀ•Ā•ju vĀ•c. Jdu za holkami na kafe, abych se trochu probrala.

Moje otĀ•jzky na vĀ•j:

JakĀ• mĀ•jte pĀ•™Ā•padnĀ•

zĀ•Ā•itky s cukrovkou vy? JĀ•j tedy zatĀ•m beru prĀ•Ā•jky, a po nĀ•jvratu se prĀ•½ Ā•žvidĀ•Ā•. TeĀ• k pejskaĀ•™Ā•m: kdyĀ•¼ drahouĀ•je

Ā•žnĀ•coĀ• kousne, na tom mĀ•stĀ• mĀ•j pak docela oĀ•jklivou Ā•ervenou bouliĀ•ku, tak se

asi nemĀ•j nic dĀ•lat, Ā•¼e? Tady toho

jednoho nejspĀ•Ā•j kousl Ā•tĀ•r. Je jich tu velkĀ• Ā• HAFO.

-

d@niela